

“ÜÇ FIŞTIRIQ”

Hekayə



Elə bil cibindən daş sallanmışdı. Tez-tez şübhəli-şübhəli ətrafına boylanırdı. Arxadan gələn ayaq səslərini eşidən kimi "Dayan, bizimlə gedəcəksən" fikri beynindən keçirdi. Heç bir hadisənin baş vermədiyini gördükcə yavaş-yavaş öz-özünə toxtaqlıq verirdi. "Arvad düz deyir, qorxağam. Mənlə bir yerdə işləyənin hamısının evi-eşiyi, altının maşını, dolanışığı, nə bilim nəyi Mənsə aldığım maaşla yarı ac, yarı tox bu ayı o biri aya güclə çatdırıram. Xeyir-şərin birinə gedəndə beşini də təxirə salıram. İş yoldaşlarım var-dövləti, maşını, uşaqlarına yaratdıqları şərait ilə öyündükləri halda, mən də həmişə "Təmiz adamdır" titulu ilə öyünmüşəm". Bir də onda ayıldı ki, mərkəzi bazarın qapısına çatıbdir. İki böyük torba alıb bazarlıq etməyə başladı. Kabablıq ətdən tutmuş, göy-göyərtyə kimi hər şeylə torbanı doldurdu. Hətta yarım litirlik bir araq da aldı və bazardan çıxıb yola düzəldi. Arvadının deyəcəyi xoş sözlərin müqabilində torbaların ağır olduğunu hiss etməyərək evə tez çatmağa tələsdı. Qorxunu tamam yadından çıxartmışdı. Başa düşmədiyi bir sevinc içini çulğamışdı. Ömründə bir dəfə arvadının gülürüzlə "A kişi, maşallah olsun, bu nə bazarlıqdı etmişən? Lap bazarı yığıb gətirmişən ki. Neçə ildi arvadınam, sən bu cür əli dolu evə gəldiyini görməmişəm, gəl bir səni maç edim..." kimi sözləri fikrində canlandıraraq gülümsədiyi məqamda, qəflətən çalınan fit səsle birgə "Dayanın!" sözlərini eşidər-eşitməz torbaları əlindən yerə düşdü, rəngi kəfənə döndü və qılçaları titrəməyə başladı. Qolundan tutan polislin üzünə baxaraq udquna-udquna:

- Bağışlayın, vallah bir də eləməyəm.

- A kişi, nəyi eləməzsən? Maşın sizi vurmuşdu. Piyadalar üçün keçid var, oradan gedə bilmirsən? - deyən polis başladı yola dağılmış ayın-oyunu torbaya yığmağa.

Heykəl kimi donub qalmışdı. Handan-hana toxdayaraq özünü ələ alıb dilləndi.

- Nə bilim ay oğul, fikirli idim.

- Fikirli olsan da, ətrafa baxmaq lazımdı. Xüsusən də yolu keçəndə.

Səkidə torbaları yerə qoyan polis: "Di sizə yaxşı yol" deyib geri dönmək istəyəndə "Çox sağ ol, oğul" deyən mü sahibinin sifətinə gözü sataşdı.

- Siz Qəzənfər müəllim deyilsiniz?

- Bəli, Qəzənfər müəlliməm.

- Xoş gördük, müəllim. Necəsiniz? Polis, sevincək müəllimin boynunu qucaqlayıb üzündən öpdü.

- Bağışlayın, oğul, tanıya bilmədim.

- Ramizəm, müəllim. Siz yaxşı müəllimsiniz. Sizin mənə hörmətiniz keçib.

- Nə hörmətim, oğul?

- Təmənnazsız qiymət yazmısınız mənə. Siz kristal adamsınız. Sizin kimi təmiz adamlar çox azdır.

Polisin sözlərindən bədənə bir xəcalet təri gəldi. Səkiyə qoyulmuş dolu torbalara baxdıqca Qəzənfər

müəllimi elə bil boğurdular. Ona elə gəlirdi ki, yanlarından keçənlər "Siz kristal adamsınız" sözlərinə istəhsə edərək gülürlər.

- Sağ ol, oğul. Oxumusan, almısan.

- Xeyir, müəllim, elə də oxuyan tələbə deyildim. Deyirdiniz ki, insafım yol vermir. Mənim yazdığım "qeyri-kafi" qiymətindən başqaları qazanc götürür. Ona görə də heç kəsə "qeyri-kafi" yazmıram.

- Düz deyərsən, mən tələbəyə elə indi də "qeyri-kafi" yazmıram.

- Qəzənfər müəllim indi də ali məktəbdə işləyirsiniz?

- Bəli, indi də işləyirəm.

- Ayda nə alırsınız?

- Üç yüz, üç yüz əlli, belə də.

- A müəllim, sizin ayda aldığınız 300 manatı, mən üç fiştiriqə alıram.

- Necə yanı, üç fiştiriqə alırsan. Düzü başa düşmədim. Rəngi durulmuş Qəzənfər müəllim gülümsündü.

- Bir az gözləyin, bu dəqiqə deyim müəllim. Polis işıqforun qırmızı işığına məhəl qoymayıb keçən xarici maşının əylənməsi üçün fit çaldı. Sürücü maşını yolun kənarına çəkib saxladı.

- Bağışlayın, Qəzənfər müəllim. Bu dəqiqə gəlirəm, - deyən polis maşında əyləmiş sürücüyə yaxınlaşdı. Xeyli söhbətdən sonra Ramiz Qəzənfər müəllimin yanına döndü.

- Gördünmü, müəllim?

- Nəyi, oğul?

- Həm işıqforu düz keçmədi, həm də içmişdi. Yalvar-yapış etdi, yaxın bir adamın adını çəkəndən sonra and içdi ki, cibimdə bir yüzlik var, o da sənin olsun. İndi müəllim, həmin yüzlüyü sizin cibinizə qoyuram.

- Mənim cibimə niyə? Özünü itirdi Qəzənfər müəllim.

- Müəllim, heç olmasa birlikdə bir stəkan çay içməliydik. Mən indi iş başlayam, sonra da görüşək-görüşməyək, onu bilmək olmaz.

- Yox, yox, nə danışırısan, Ramiz, oğul. Qəzənfər müəllim etiraz etdi.

- Bilirəm, müəllim bu pulu rüşvət hesab edirsiniz. Çirkli pul kimi iyənirsiniz. Həqiqəti deyim ki, bizdə təmiz pul tapmaq bir az qəliz məsələdir. Amma xahiş edirəm sözümlə yerə salmayın. Bilirsinizmi, bir fitlə sizi ölümün ağzından almışam. Uzun illərdi ki, sizi görmürdüm. Xatirimdə təmiz bir müəllim kimi qalmısınız. Ramiz əlindəki yüzlüyü Qəzənfər müəllimin cibinə qoydu və yaxşı yol arzulayaraq ondan ayrıldı.

Qəzənfər müəllim cibindən pulu çıxardaraq bir yüzlüyə və bir də xidməti polis maşınına doğru gedən Ramizin arxasınca baxaraq öz-özünə pıçıldadı:

- Çox maraqlıdır, bir fiştiriqə yüz manat verirlər. Sonra dərindən bir köks ötürərək torbalar əlində, yüzlük isə cibində yoluna düzəldi.